

CIRKA

GUTTA CAVAT LAPIDEM ...
E PERKOHËSHME KULTURALE POPULLORE

Vjeti III.

Nr. 48

26 Qershuer 1938

PERMBAJTJA:

Rrok Zojzi	- Per organizimin e djelmnis jasht-shkollore	faqe 157
Rosea dea	- «Rijnore» (poezi)	» 175
Red.	- Bisedime të shkurta	» 176
	- Lauta Bridashe - Kanga e Ali Pashë Gucisë - Kanga e Kasem Haidarit (Folklore)	» 177
Sirena	- Njizetepesë vjetori i Pendës së Zot. N. N.	» 178
Lul Shkurti	- Pak spjegime per z. W. k.	» 179
Red.	- Recensime	» 180
	- Shtylla e lexuesavet	» 181
Eeqari	- Konditat qe kerkohen prej nji vajzës së sotëshme per martesë (Fleta femnore)	» 184
	- Dromca historije	» 184
Doktori i shpis	- Këshilli i mjekut	» 185
Kolë P. Kiri	- Roja e Kufinit (në dë)	» 186
	- Në hije të lokalitit	» 187
	- Per me largne të	» 188
	- Konkursi Nr. 15 (në mbledhje)	» 188

Çmimi Lek 1.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Korrespondenca e "Cirkës,,

Nji nxanës . . . - Shkoder - Pá ëmen po, qehet? Edhe në kjoftë origjinale, i mungon origji-pá mieshtrí po, prej nji nxanësit të së pares gjim-naliteti: s' ká në mos tjetër as frymë kombësijet naz po, . . . është mã teper se mjaft për m' u bo-s' onë.

T. N. - Tiranë - Argumenti me randësi, por ni edhe Ju vetë dyshim se s' është për t' u botue artikulli shkruar aman sá me pá kujdes. e qe besa i keni rá në të.

Mos - Si të ja bájme qí as kjo s' po na pel-

Konkursi Nr. 15

Lojna të dergueme prej Z. Lukaniqit

I. Rebus

M A T A R D E O T K

II. Rebus

I =====sh hiesh

i !

Katerkandsh rrokuer

1 2 3

1
2
3

1. Mjet torture
2. Fryt freskues vere
3. Enë softe

Tue vùe ká nji rroke në të setcillen dhomëz, prej fjalëve qí përcaktohen për brí, këto do të mund të këndohen si rát ashtu edhe pingul.

Zgjidhjet e trí lojnave, përcjellë prej talonit do të na dërgohen deri me 20 Korrik.

Fituesi ká me pasë nji pajetë vjetuer të «Cirkës» gratis.

KOKËTHYESI

C I R K A

Talon pjesmarrje

Konkursi Nr. 15

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

E PERKOHËSHME KULTURALE POPULLORE

Del të paren e të tretën të diele të setcillit muej

PAJTIMET: Shqypni Perjashta

Per 1 vjetë Fr. ari 4.— 6.—

» 6 muej » 2.20 3.—

Vjeti III. Nr. 48

Shkoder, 26 Qershter 1938

Copa 1. Lek

Per organizimin e djelmnis jasht - shkollore

Massimo d' Azeglio, shkruen në librin — I miei ricordi — se «âsht bâ Italijs — por tash duhet bâ italyani» E me të vertetë nuk i kushtoi mâ teper mund Italij unjisimi i sajë si shtet sâ i kushtoi formimi i italyanit si nenshtetas i dëj. Mâ se një gjysë shekullit u lypen mëndyra dhe u kerkuen methode per formimin e popullit, deri sâ regjimi fashist suell me vedi edhe një organizim të rî shoqnuer e një drejtim të marë per rinin.

Kështu ndodhi edhe me popullin german qî me zhgattrimin e organizimit shoqnuer të paralufte râ në humbneren e demoralizimit e të zhgattrimit të plotë qî kush e di kû do të kishte vojtë po mos të delte Social-Nazionalizmi vigan qî me reformat e reja në çdo fushë pruni organizimin shoqnuer në brëzat e rij qî u pregatitshin me u hjedhë në lamen e jetës.

Çka ndodhi në këto dy shtete, leu në të gjitha shtetet e reja a n' ato qî organizimi i perparshëm nuk ju përshtat kohës.

Kështu edhe te na. Ndersâ deri tash na u paraqitëte problemi i krijimit të një djalerije të shndoshtë e të pajisun me cillsina morale e kulture, sot veç atij kujdesi, na lypet edhe organizimi i sajë.

Shi njatë herë kur kombi i ynë ndinë mâ teper nevojen e një veprimi energjik, shi njatë herë kur guximi e dinamizmi i kohës s' artë mund të bajë shum per ket popull, mjerisht vëmë oroe se fuqit shqiptare, vlerat t' ona, të pakanalizueme, derdhen kot si ujt e prrojeve qî tuj dalë amave të veta, vershojnë arat tuj damtue mâ zi ket popullin t' onë.

Sot djelmnia e jonë ndjekë udhë e shtigje t' errta kû i prinë si pishtâr i vetun agimi i shpresave e i idealeve të zbata.

Sot qî presim fuqin e mprehtë t' inteli-

gjencës s' ate o djelmni, sot qî populli i ynë vuen per bukë, sot qî shqiptari i lodhun e i këputun, prej valvé të moteve, i qitun në bregun e thât të bjeshkve t' ona, ngulë thojt tmerisht per shkambij në luftë të padame per jeten, kâ sjellë sytë kah ti.

Vetun në ty kâ ngulë uzdajen. Ti jë e vetmja shpresë. Ti jë litari qî i qitet në dët atij qî kâ rrshitë prej anijet. Ti pshtoje.

Nuk âsht e drejtë qî na të mbyllemi dhe të humbim në labirintat e errta t' utopive të kota. T' u shporremi aventurave të rrezikshme qî munden një ditë me shkrepë edhe mâ kobshem mbi shpinen e repun të vllaut t' onë.

Kah kësollat kemi vllân. Mbi male vuen shqiptari. Atje vetmitare ushtojnë fragmentat e një kangës së thellë heroike e elegjiake, qî mbrendë ndrynë peripetit e kombit t' onë qî na zbulon varrët t' ona. Asht kânga e gjakut t' onë. Ndigjonje.

Por djelmnia qî neser me stafet në dorë do të ngasë kah fushat e veprimt pertrisë do të mësyjnë sheshet epra të gjytnimit, duhet të jët e pregatitun.

Një edukatë e shndoshtë do t' a bajnë t' aftë per të nesermen.

Ajo âsht rruga ajo âsht detyra e jonë sot, me pritë kralin e dielmnis neser.

Një edukatë e fortë e e përshtatun per kohen e soqne, na krijon ratosat e nesrës. Këtu âsht fara qî do zgjedhë. Këtu âsht gjithshka.

Gjatë shekujve ndroij kuptimi e qellimi i edukatës. Në kohën e lashta u lyp prej sajë vetun një djelmni e fortë, thue se do të vëhet në kalat per river. Mâ vonë u kerkue zgjimi i ndiesive hâdastike qî prodhoj monumentat e hartit. Kje një kohë qî u thirr edukata vetun

per një zhvillim intelektual.

Por koha e sotme me nevojë të shumta lypë një edukacion paralel të të gjitha fuqive të njeriut. Lypë njerin.

Ky është parimi modern që terheqë sot të gjithë edukatorët.

Në sy të këtij parimi dona me kundruar Alpinizmin. Në prizmin e zgjimit të fuqive paralele në njeri, dona me pa si del turizmi për djelmnin t' onë.

Një djelmni e shndoshtë lypet. E cili sport i ep më zhvillim harmonik fizikut se Alpinizmi? Sporti tjetër është një kuader i zbët po u krahazue me këtë. E cila palester i përgatitë mushknive të lodhura ajrin e lehtë të bjeshkës e të kulluara të pishnajeve? E në këtë se edhe ndoj sport tjetër njallë një shije haqet si Alpinizmi, për sigurë nuk t' ep ujin e Alpinizmit për asimilimin e sajë. Sidomos për djelmnin qytetse të vaditun në një jetë të qetë levizja është shndet, është jetë. Bukurinat e natyrës të terheqin me bënë levizje në të gjitha drejtimet pa u kujtue.

E kështu mund të gjejmë një naltësinë në pikëpamje morale më tepër se në Alpinizëm? Ky, të zbutë pasjonet, të qetson nervat e të thrrret me pa bukurinat e natyrës. Atje larg, larg rrethanave të rrezikshme, në pyjet e hapta, mbi majet e nalta kështu shpirti gjenë qetësinë më të ploten, të bëhet se i jë avitë Krijuesit. E kështu syni të rrshqet në teposhtë nder grup, kështu në qytete shpesh herë vënë e drejta, nuk të bëhet me kthye. Vetun atje e gjeja shpirtin t' em të pa dishire; mbi 2000 metra s' lakmova kurgjën, por i dejua prej madhnisë, nuk ndijshe të lodhurit, nuk më shkote në mend për ushqim, por habitshëm si të dojshe me e përpiqeshëm sytë rreth vedit.

E po edukatës hartistike, cila pinakotekë i rruen kuadra më të madhnueshëm, panorama më terheqës? Çdo hap, çdo orë, çdo rrotullim

i krës, çdo levizje e diellit të paraqet një panoramë të ri. Një filmë që s' të merzitë kurr e së të lodhë. Kryeveprat e hartit s' janë tjetër veç një gjasim i natyrës e natyra është origjinali që ka për hartist Krijuesin.

Edukata shoqërore kështu gjenë sheshin më të bukurin për zhvillim. Në pelhuren e çadrës, kam me e çmua shoqin. Atje, kështu lodhjet i kemi të përbashkta, kështu vujtjet, përgatitjet e gjithçkën të përbashkët, atje tuj tjetër një ajr të kulluara, tuj vërejt të njajtat kuadra formohet dashnija shoqërore. Kështu flijohet e mira individuale në favorin e kolektivitetit, në favorin e botës së vogël të përbashkët prej 3 a 4 vetëve. Kështu cimentohe më së miri lidhja shpirtërore.

E edukata kombtare? Kurgjën nuk duhet po nuk u njoft më parë, na la të shkrueme filozofi i kohës t' ona t' arta. E si kemi me e dashur atdheun po nuk e njoftme! Si kemi me e çmua? Vetun alpinizmi, na pasunon me njohuri mbi vendin t' onë. Vetun këtë e shohim si është begatë, kështu xamë me e njoftë e kështu e çmojmë si duhet.

E cila kazermë e përgatitë ushtarin më mirë se Alpinizmi?

Alpinizmi naltëson shpirtin, forcon vullnetin, njallë kameratizmin, zgjon ndiesit kombtare, të mëson me zotnue nevojën e jetës, i ep fizikut zhvillimin në një mendyrë aq të natyreshme e të plotë sa më të për s' të lën me dishrue.

Një fjalë e vjetër e jonë thotë: Djelmni në kotni, që don me thanë pleqin. — Tuj u pshtetë në kërkime në mos dajim që numrit të pleqve t' atdheut t' onë më i shtue edhe atë të rive e me i mësue energjit e moshës djaloçare, duhet të levizim. E levizjen me fryt, si e gjejmë në Alpinizëm, kërkund njëti.

RROK ZOJZI

“Rijnore,,

1. Shkodrës

Ti, Shkodër, ké për t' pas' ndër kang't e mija
përre kryet e vendit, kúr t' këndoj
Hyllin mbretnues¹⁾ njat'her' kurse Shqipnija
Ilire quhej; o kúr n' dhé t' vorroi

ende pá dekun njaj qi aq fort t' lavdoi.²⁾
E ká me m' folun përmbi tý lumnija
qi s deshte t' shkrueme e qi mbi vorr s ta lshoi
n' rras' t' dhénun djali i yt kúr t' xú robnija.³⁾

Por kam me knduem përmbi gjithshka at' riní
qi n' prëhen tand m' lulzoi t' tan' shend e verë,
rinín qi n' zëmer téme e quej dashtní,

qýsh se nën qiellën tande një prendverë
un e gëzova me njatë ambëlci
qi 'i vash' shkodrane din me m' sjell' përherë.

2. Natë Hânë-plote

Pse shndrit' kaq bukur sonde, mori hânë?
Kah' ti, ndêjun n' vetmí, sýt i kam lshue,
e m' duke porsí 'i zoj' me t' mira mblue
qi rrí tue kqyr' me mujt' dashtní me xânë.

Sá sý deh, m' thuej, jân' ndal' ndër sýt e tue?
Shikjo një herë a sheh tue shndrit' n' ndo 'i ânë
dy sý si zgjeta, qi m' pershkuen përânë,
qýsh se m' shikjuen?... Si munde me u qindruë?

Ti qi kerkon dashtní a s sheh sá shndritë
mbi ta dashtnija? Lmoi, puthi ata sý . . .
Mbandej shikjimin lsho kah' jam tue pritë;

me t' kqyrun tand ti m' knaq' përse mbi tý
ftyren e ambël shoh qi á tue t' soditë,
kshtu nëpër tý dashtnija ká për t' shfrý.

3. Fjala e jote

Ká me m' kndue një dit' bylbyli
kúr prendvera do t' na mblojë
ká me m' knaqun n' er' zymbyli
ndër kopshtije kúr t' lulzójë.

Ká me m' fol' me hyj plot qielli
n' or't e natës me mallngjim
ká me çilun drandofilli
më i folë ambël vajit tim.

E prá shum kaluen prendvera,
zêmra e ême kurr s u gzue,
nëpër fusha e kodra t' blera
vaji i im shkoi tue kalue.

Sod një zâ m' i dha fund vajit:
zâni i yt prendverën m' falë,
përmbi zâne e lule t' majit
m' pagon zêmren me një fjalë

Rosen dea

1) Hylli, i pari mbret legjendár Ilir.

2) Sulltani qi tha per Shkoder: "Sá çerdhe të
bukur paska zgjedhë Shqipja per zogjt e vet,,.

3) Mjerisht qytetnimi ilir i par, nuk na ká mbetë
i shkruem nder rrasa e pomendore si aj i tjera ko-
mbeve të motshme.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Bisedime të shkurta

Ndihma e Italis për të vobektë e Shqipërisë

Si e ká lajmue shtypi kombëtar Aleate e madhe e jona për interesim drejt të drejtës së Duçës së Fashizmit i ká dhurue shqypnis 20.000 Kvin. miser për t' u shpërdá pjesës së vobektë të popullsisë.

Gjesti i Duçës, Prijsit të madh t' Italis është një provë tjetër e gjallë që difton se sá me vëmendje ai ndjek jetën shqyp are, jo vetëm tue u orvatë me na ndihmue nder perpjekje t' ona kah shvillimi e perparimi i ynë, por edhe tue na u gjetë nder vuetje e ngushtime t' ona.

Per ket dhuratë, që difton bujarin e zëmres së tij, të gjith shtypi kombëtar ká pasë fjalë mirënjofteje të madhe, tue theksue se në Duçën kemi mikun má të madhin e Shqypnis.

Inondata që s' po e lanë vendin t' onë të kndellet kurrsesi, janë të zakonshme e të jashtëzakonshme. Ajo e dimnit të kaluem, që aq hapët pat marrë e që shkaktoi dame aq të mëdhaja bujqesis, na vëni në gjendje ekonomike shun të vshtirë, sá mos me mujt të kemi buken e mjaftueshme për vend, por të shtergohemi t' importojnë drithë prej sá jashtmit. Këso inondata ndodhin gjithkund, edhe nder vende me sisteme kanalizimi në moderne. Fuqija e nierit, sado e organixue ne nuk mund t' i presë.

Por na kemi inondata e zakonshme vjetë për vjetë, nder shum krahina të vendit t' onë. E këto janë krahinat má të nirat për bulqësi, tokët má të plleshmet, hamarët e Shqypnis. Janë këto inondata që vorfnojnë për herë má teper vendin t' onë e që bajnë që popullit t' onë, popull gati në tanësin e vet bukë, mos t' i mjaftojë buka, prodhimi má i parë i tij. Asht shkruar e folë mjaft për sistemin t' ujnave të Shqypnis. Punë fort e vshtirë; por sa e vshtirë aq e dobishme. Njata njerz që kanë me u kujdesue për ket punë e kanë me i dalë në krye qellimit, kanë për të pasë urimet má të mëdhajat e popullit, jo vetëm të kësajë brezni, por edhe të brezive t' ardhëshme.

Fjala "S. O. S., alarmuese?"

Gazeta «Shtypi» është trëmë prej fjalës «S. O. S.» që një bashkepuntuer i yni ká hjedhë për me diftue rrezikun në të cillin gjindet gjuha shqype. Jo se është trëmë për ket rrezik, por duket se ká drashtë që ajo fjalë mos të shkaktojë ndo 'i alarm në Shqypni, ndo 'i panik me rrjedhime të këqija. E qorton, ashtu atënisht, si qorton baba fëmín e vogel të llas tuem «t' ulim pak gradën e urrejtësis me të cillën e kemi kapur punën». Mos t' a kapë friga «Shtypin» pse me gjith «kushtrime alarmo-

njës» fort pak kush po tundet për gjuhen shqype. Ankimeve të pak vetëve, që shtypi kombëtar po u bân jeh . . . për detyrë profesjoni, nuk po'u vën vesh kush e po rrijnë ankime të tháta. Prandej ata shkrimtarë që e donë shqypen përnjimend e u dhamb zëmra tue pá ket të shkretën gjuhen t' onë kah bastardhohet dita me ditë, mundohen në të tana mëndyrët me zgjue interesin e intelektualve shqyp-tarë e të gjith njetynë që duhet t' interesohen për gjuhë, mbasi e dijn mirëfillit randësin që ká gjuha për një kombë e se po hupí gjuha, me të hupë edhe kombi. Fjala «S. O. S.» prá nuk është fort jashta vënd t, as nuk është «efekt i natyrëshëm i stinës së nxehtë . . . » Rreziku është i kjartë. Mjafton me krahazue gjuhen e disá shkrimtarëvet të soçem, të shkolluemvet e të laureumvet, me atë të popullit e sidomos të breznis kah prendon, e kemi për të pá ndryshimin e madh ndermjet të tyne, bastardhimin e njanës e bukurin e tjetres. Në vend që shkrimtarët me marrë prej gjuhës së gjallë të popullit, është tue ndodhë për ditë má teper anasjelltas. Kështuqi bukurija e gjuhës s' onë, gjuha përnjimend shqyp-tare, po kje se nuk veprueme e nuk muerem masa të pershtatëshme, s' ká me kalue shumë kohë e ká me u shdukë. Ky është rreziku, e çfarëdo «S. O. S.»-it sado alarmonjës nuk na duket teper.

Perveç frigës që i ká shkaktue «Shtypit» fjala «S. O. S.» edhe argumentet e bashkëpun-torit t' onë mbi gjuhë shqype nuk i a mbushin mendën e i gjikon pá tjetër «bisedime pá bazë e pá drejtim». Pse janë pá bazë e pá drejtim atë nuk e thotë. Ndoshta pse është dashtë me hjekë mundë për me gjetë provë e gjikimit të vet. E gjikimet e ndihmet pá provë janë shumë má të kollajshme. Ndoshta pse kúr ká kush auctoritet nuk ká nevojë për provë, pse auctoriteti vetë është një provë . . . Por arsyetimet mbasin njata që janë e nuk qiten poshtë me një «pollice verso» si Perandorët romakë. Por fati të mirë lexuesat e soçem në Shqypni e kanë mjaft të shvillueme fuqin e gjikimit e nuk i bân do «ullij» që u parashtrohen pá i shqyrtue mirë.

LAUTA BRIDASHE

Gjuri Harambash

ARGUMENTI:

Gjuri Harambash nuk lën gjâ pa permbyzë - s' lën nanë me gzue - çikë m' u fejue - djalë m' u rritë - as pazâr m' u çilë - i çon i Lumi një smundje të randë e bje ferlik në të shtrueme - pvetë t' amen a thue po don Zoti m' e mundue prej gjynabit qi kishte hî - e ama me mjeshtëri ia xjerrë rrfimin e të tana të zezave e i lshon mâ të madhen nâmë: *Kurr bir, dheu mbrendë mos të lashtë.*

*Kur ish kânë ai Gjuri Harambash,
Zollumtâr Zoti si e ka falë.
Nuk ka lanë drum per pa thye,
S' ka lânë nanë per me u gzue,
Nuk ka lanë çikë m' u fejue,
Nuk ka lanë pazâr me u çilë,
Nuk ka lanë djel të rî më u rritë.
Qyr çudin të madhe prej ditësh!
Dergjë në shtat djalit i ka hî,
Se ajo më të shtruet ferlik e ka qitë,
Nanes së vet m' i ka thirrë:
Pâsh një Zot, moi nane, qi të ka dhanë!
Po në kjosh nana qi më ké bá,
Avitmu giat prej njanes anë;
Shum gjynahet si i kam bá,
A thue don Zoti me më mundue?
Ka qitë nana e i paska thanë:
Njat gjynah Zoti tÿ ta falë;
Por çë gjynah ké bá mâ të madh?
I probatin thirrë në konak,
E kam pritë e kam gostitë,
Probatinin shpatë e preva;
Armët e tí, nanë, i kam gzue,
Tash don Zoti me më mundue.
Njat gjynah Zoti ta falë;
Por çë gjynah ké bá ma të madh?
Paj dy ndrikulla thirrë në konak,
Mirë i prita e i gostita,
Te dy famujt shpatë jau preva,
Krejt të dy ndrikullat i kam perjashtue,
Tash don Zoti me më mundue.
Ka qitë nana e i paska thanë:
Njat gjynah Zoti tÿ t' a falë;*

*Po çë gjynah ké bá mâ të madh?
Në fushë të madhe tue shetitë,
Tridhet priften bashkë i kam gjetë.
Kah lodrojnë kah tëhiellin peshen.
Jau kam marrë peshen në dorë
Kater pash, nanë, jau kalova.
Ish pa kânë një prift i rî,
E kî falë Zoti per bukuri!
M' a ka hjekë peshen ne dorë,
Sa fort vetit si i ka lshue,
Kater pash m' a ka kalue.
E kam xjerrë shpaten prej millit
Qi vexullon n' at rrexe të diellit!
Tridhet priften shpatë i preva,
Tanë me tokë nanë i kam lshue;
Tash don Zoti, nanë, me më mundue.
Njat gjynah more Zoti tÿ t' a falë;
Por çë gjynah ké bá mâ të madh?
Kur jam kânë, nanë, i rî
Në kishë të madhe kam hî 'i ditë,
Në kater anët zjarmin ia kam shti.
Kur jam dredhë e jashtë me dalë;
Oda e vogel zjarm s' m' ka marrë,
Po jam dredhë e në të kam shkuë,
E kam gjetë Zojen e bekuë,
E kam gjetë shpatën Shmë Ndue.
Tanë copë copë, nanë, i kam coplue!
Tash don Zoti me më mundue.
Po ka qitë nana e i ka thanë:
Njat gjynah Zoti kurr mos t' a falët:
Kurr bre bir, dheu mbrendë mos të lashtë.*

D. A. SIRDANI

Kanga e Ali Pashë Gucisë

Ali Pasha trim dají,
Çon tatarin në Malcí,
Shkrepë ká letrat ndër xhamí.
Ndër xhamí letrat ka çue,
Hoxhallarët-o me i këndue;
Shum gazep na kan kallxue:
Ali Pasha fort ngushtue
Vorrin vedit i a kish marue,
Kush të jetë turk me dekë me mue,
Karadaku fjalë më ka çue,
Po më lypë ylqet me i a lëshue
Në Kishë të Deçanit derë në Gurë të birue.

Ali Pasha del n' obarr,
Me turbí fort po shikjon;
Prej Nikshiqit po veton:
Peja e Vogël po lufton,
Peja e vogël, Peja e shkretë,
Shum dajít na paskan mbetë.
Jakup Feri hej medet
Qel Shabanit po i thrrret:
Bini djelm të bajmë gajret!
Të bajmë gajret, t' a rrisim namin,
Sot po thejmë-o Mark Milanin.
Mark Milani, Mark Milica,
S jam Dinosha e Podgarica,
Por jam Peja rreth me plisa,
Rreth me plisa e me tagana.
Pvete Kuçin qyshë i a bana:
Derë për derë gjamen i a çova;
Derë për derë e shpi për shpi.
Iku Marku duel ndër vi;
Fort p' e këqyrë lumin me sye:
Këtu më janë mbytë asqert e mí
S janë kenë pak veç tridhetmí.

E permblodh : M. P.

Kânga e Kasem Hajdarit

Aman kjoft e zezë kjo e shumja Shkoder
Aman këndoní djelm ne mal ne koder
Aman kjoft e zezë-o kjo Tirana
Aman na kan dalun shkajke t' rânda
Aman kjoft e zezë o kjo Kavajë
Aman na kan dalun shkajke n' vajë
Aman kush u dogj në kazan t' barit
Aman thonë Kasemi i Hajdarit

Aman more Kasem t' a kjasha hallin
Aman si na e bore gjânë e madhin
Aman ti mos u pish mori rakí
Aman si na i deje djelmt e rí
Aman mos u pish rakí Durrçake
Aman djelmt e rí kaq shpejt na i plake
Aman mos u pish rakí mastikë
Aman djelmt e rí krejt na i ké fikë.

ÇEKA

Njizetepêsë vjetori i Pendës së Zot. N. N.

P e n d ë s

N' dor' qi s u dridh njizetepës motmote
pá u thye qindrove, prorre tue pertrí
fjalën e bukur qi ká marka e jote,
njatë *ideal* qi t' fali e t' ep fuqí.

E prap e drejtë e ré e bukurí,
mjes tjerash qi per vjet' moda po ndírote,
naltohesh me njat' fjalën kuptimplote,
burrnisht qindron nder t' pjekun e nder t' rí.

Mos u perkul, e shekllit qi t' do t' miren,
(thomi na ktu: na don si krypen n' sý),
foli si i fole: her' tue kapun lyren

t' rijvet me u kndue mbas andrrash kah' po biren,
her' porsi nana me fëmij tue shfrý,
her' porsi dielli kúr pertrín na çren.

Sirena

Cirka së vertete

Nieri asht njkaq i kalueshem mbí tokë,
kaq sá edhe aty kú aj asht i sigurtë se asht
i dashtun edhe në rruqimin e má të dashtunve
të vet një dorë bekurit e prishë, heret a vonë,
që do gjurmë sikur mos të kishte eksistue kurr.

Goethe

Mos kujtë në kjoftë se tí nuk mund t' i
delish në krye një sëndit, se aj sënd asht i pá-
mundun për çë do nieri; por në kjoftë se një
gja asht e mundun edhe e lehtë për tjerë, të
jesh i sigurtë se edhe tí mundesh m' e bá.

Mark Aureli

Pak spjegime per z. W. k.

Mbasi zotnija i maltpermëndun në Nr. 54 d. 20. 6. 1928 të së perkohëshmes «Java» më bân disâ vrejte rreth artikullit t' êm të botuem në numrin e mram të «Cirkës», po e ndij vëdin të detyruem me i dhanë pak spjegime permbi pikat qi e kanë qitë në dyshim Zotnín e tij.

1) Per sá i perket fjalës «ndodhë» qi kênka shkruie dy mënyrësh n' artikullin t' êm, Z. W. k. ká të drejtë. Kishte me kênë një gjâ e lehtë në ket rasë me u strukë mbas «gabimit të shtypit» aq mâ teper mbasi ký në shtypin shqyptár ásh tashmâ një gjâ normale; por po tham se kân dashtë me shkruie «ndodhë» e jo «ndollë» mbasi grafija e parë ásh prânue tash vonë, sadoqi endë jo në mënyrë definitive, si mâ e arsyeshmja: Gabimi më ká rrëshqitë prej pëndet e cilla ásh kênë vaditë me shkruie deri tash «ndollë».

2) Në Shkoder perdoren të dyja trajtat: *shkajk* edhe *shkak*. E para mâ fort me kuptimin e italishtes: *scusa*, *pretesto*, gjerm. *Vorwand*, e e dyta me atë t' it. *causa*, gjerm. *Ursache*. Mbasi në kontekst do të perdorej me kuptimin e parë, nuk ásh ndonji çudí qi të kemi marrë po trajten e parë.

3) Edhe adverb i *rradhë*, nonsë shqyptohet *rrallë*, ká nisë tash vonë me u shkruie prej shumkuej me at grafí, per shkak të rrâjës etymologjike qi ásh italishtja: *rado*. Prâ nuk ásh një gabim, por, perkundra, permirësim orthografijet. Pse ký adverb i shkruem në ket mënyrë ká një grafí identike me atë të substantivit *rradhë-a*, këta nuk don me thanë kurr gjâ, edhe ásh krejt e pámundun qi të ndodhin keqkuptime, mbasi injafton vetem veshtrimi i kontekstit m' e dá fort lehtë njanin prej tjetrit. Edhe në gjuhë të hueja kemi plot kesi shembujsh. (B. fj. frengishtja *lit* qi don me thanë *shtrat* edhe *aj lexon*, e plot tjera).

4) Per sá i perket fjalës *kjoftë*, qi zotnija e tij thotë se, edhe mbas shkoderanishtes, do të flitet edhe shkruhet *qoftë*, ásh punë qi s' bâhet qi të mund t' i pergjegjemi mbrenda këtyne pak rreshtave. Por po i tham vetem këta: Para se me më bâ mue një të tillë vrejte, të kishte marrë merzín me i a bâ ket kritikë kla-

sikëve t' onë të mdhaj Fishtës, Mjedës, e një vargut tjetër të madh shkrimtarësh gegë zâmdhaj të cillët, . . . shum rnâ parë se un, kanë shkruie edhe shkruenjë *kjoftë* e jo *qoftë*. Po kje mandej se dishron me i hí çashtjes mâ këthellë e me i a mbushë mendën vëdit, atëherë mos të pritojë me lexue çka ká shkruie «Hylli i Dritës» Korrik-Gusht 1933 ff. 315-321.

5) Verbi «me mbesue» nuk ásh «me besue» i shkruem orthografisht ndryshe, por ásh ký verb i parprim prej parashteset «mbë» (mbë + besue, per kontraksion = mbesue) i cilli kështu merr kuptimin qi ká italishtja *affidare*, gjerm. *anvertrauen*. Kesi verbash të perbâm prej këso parashtese kemi plot në gjuhë shqyptë, si p. sh. me mbërrijtë, me mbështetë, me mbëveshë (mveshë) etj.

Me kaq po shpresoj se Z. W. k. ká me mbetë i knaqun.

Por, para se me permbyllë, po marr lëjen me i bâ edhe un një vrejte të vogël Z. W. k. shi n' êmen të njasajë autokritikë qi zotnija e tij, me plot arsye, e kerkon edhe e çmon.

Në themel të rregullave mâ fillestare të gramatikës, të cillen z. W. k. e njëf mirëfillit, qyshë se kênka kaq fort i këthelluem në orthografi qi nuk ásh veçse pjesa e mrame e asajë, ásh gabim trashanik me thanë «ksi rasash», sikur ká shkruie zotnija e tij në rreshtin 29 t' artikullit të vet, por do të thohet «kso rasash».

Por sigurisht . . . do të jët gabim shtypi.

LUL SHKURTI

Gjithfarësh

Shtypi në Helveti

Helvetija ásh mâ e parua në shtyp. Tue marrë parasýsh vetem fletore e të perkohëshme me landë të pergjithëshme, e jo të degeve, në Helveti per çë do 3000 banorë ká një gazetë, në sá qi në Gjermani ká një gazetë per 18700 banorë, në Shtet të Bashkueme një per, 61000, e në Angli një per 177000 banora. Llogariten në Helveti 320 fletore politike, 1080 të perkohëshme të ndryshme. Pergjith ditë 120 fletore të perkohëshme qesin 1.450.000 kopje.

R E Ç E N S I M E

Terenzio Tocci - Il Re degli albanesi.

Con 20 illustrazioni fuori testo e una cartina.
Mondadori - Milano.

Auktori, kah fillimi i kësajë vepre, bjen fjalën e një shkrimtari qì ká thanë se «populli shqyptár áshit i pá-gojë». Mjerisht na, gjatë shvillimit të ndodhjeve historike të kohës ke-tyne 50 vjetve, nuk kemi mujtë, e në shum rasa nuk kemi dijt, me bá qì të ndihet edhe zâni i ynë. Anmiqt t' onë kanë perfitue prej kësajë mungese per me na vûe faqe botës në një dritë të keqe, me na mbathë pergjegjsina historike qì nuk janë kenë aspak t' onat, me u a veshë vedit shum meritimi qì na perkite-shin vetem né. Por sod ká ndrrue puna, sod ká fillue me çilë gojë e me e çue zanin e vet edhe populli shqyptár, neper mjes t' esponenta-ve të vet. Nji zâ i fuqishem e entuzjast, por edhe i matun e i dishiplinuem asht ky i Toçit qì në ket veper të çmueshme pershkruen jeten e «Mbretit të shqyptarëvet». Jeta e nji mbre-tit áshit gadi gjithmonë e lidhun ngushtësisht me atë të popullit të-tij, prandej tue shkruen jeten e nji mbretit shkruhet terthuras por nji-kohësisht edhe historia e popullit. Publiku ita-lijan qì, nonse ngiat Shqypnië, ká pak dijení mbi historí t' onë, me leximin e kësajë veper ká per të njoftë Prijsin e Shqyptarëvet qì ká sod fatin e Shqypnis në dorë, karakterin e Tij, cilltinat e nalta të Tijat e pernjbërë ká per të dijt vshtirësinat e mëdhaja qì ká psue e ka-lue populli i ynë, por qì me dishiplinë e me flijime, nen udhëheqjen e këthilltë të Mbretit, i a ká mbrijt me pasë lirín e me u vûe per udhë të perparimit. Këjo veper e Toçit, i ci-lli njifet qyshë kúr per shkrimtár me zotsí, áshit shum e vjefshme per Shqypni e lexohet me aadje si me kësë nji romanz, me gjith se áshit nji veper fjeshtë historike. Nji paratit- nje e shkurtë por e bukur e veshtrimplote të Ministrit t' Italis Zot. F. Jacomoni e hijeshon edhe má teper ket veper.

Luigi Shala - Ski - Shtëpija botonjëse

«Kristo Luarasi», Tiranë 1938.

S' dá dyshim se njani nder sportet má fis- nike edhe të shndoshta áshit aj i të skijuemit mbí bórë. Ky sport ká marrë kudo në botë nji të perhapun kaq të madh, sá çë do nieri qì udhton në kohë të dimnit me hekurdhë ká per të pá, sidomos n' e shtunde mbasdite, tuj hypë në çë do stacion turma të pánumerta të setcillit seks e moshë qì me ski mbë krah rrájnë kah vëndet e pershtatuna per skijim. Má teper, per shkak të këtij sportit, nder ato ve- nde të privilegjueme qì kanë pasë fatin m' u ndodhë ne mjedis të maleve, e sidomos atý kú të skijuemit mundet m' u ushtrúe deri në nji stinë të shtýeme, janë njállë e lulzojnë stacio- ne klimaterike me famë nderkombëtare, qì janë bá qendra e nji levizjes të gjallë turistash prej së gjitha vendeve të botës, tuj i prûe kështú dobína të mdhaja ekonomike atyne shteteve qì kanë dijtë me xjerrë fryt prej këtyne visareve të verteta natyrore. Me shvillimin e madh qì ká marrë sod turizmi i gjithfarëllojshem në botë, áshit, edhe per kah dohinat ekonomike, të thuejsh njinni fatbardhë njaj shtet qì mundet e din me ndjellë turistat e huej në vënd të vet, sikur aj qì ká xehe nen tokë e industrina të mdhaja të shvillueme. Áshit prandej nji gjâ per t' u vajtue qì sporti i të skijuemit áshit, po thuej, krejt i pánjoftun në Shqypni t' onë, e cilla, e mbushun sikurse áshit me vise malcore, áshit vëndi má i pershtatun e ideal per ushtri- min e këtij sportit fisnik, i cilli kishte me sje- llë dobína të pámatuna në edukaten fizike e në shndeden e popullit t' onë po se po, por edhe kishte me vajtë m' u bá shkak qì të formo- hen diku edhe nder në qendra klimaterike dim- nore si në Helvetí, në Austrí, Itali, etj., tuj zblue kështú nji nder sá visare të shtrëjta qì ndryen atyheu t' ynë. Por jo vetem si sport perdoen skit, por edhe si mjet komunikacionit, e shpëftje prandej kishte me pasë perdorimi i nje nder në e din njaj qì njef shka vuejëe banorët e maleve t' ona qì mbesin per sá muej rresht të ngujuem prej bóret, e shka hjek Roja Mbretnore e Kufinit e atyne viseve.

Shtylla e lexuesave

MARRIM E BOTOJMË:

Pergjegje gazetës "Shtypi", rreth hjekjes së loteris së Kryqit të Kuq edhe ndër krahina

Prej një artikulli që botuem në revisten «CIRKA» Nr. 47 «Si mund të perparojnë loterija ndër né», gazata «Shtypi» gjeti rasë t'a marrin nepër gojë në Nr. 328 e në faqen 2 me titullin «Lloteria e Kryqit të Kuq».

«Shtypi» aprovon pikat që kemi perkitë n' artikullin t' onë, vetëm se në një pikë nuk e frënon penden; n' atë që kërkojmë me hjekë loterin rradhë mbas rradhe ndër Prefektura e Nënprefektura dhe na versulet pa farë logjike që në shtypin e botës së qytetnueme nuk i shifet shoqja.

Sikuerse kemi thënë n' artikullin t' onë të më perparshëm, neve na pershtatet në mos tansisht, pjesrisht, sistemi i hjekjes së loteris së Francës dhe ata prà loterin kurr një herë nuk e hjekin në një qytet, por ndër qytete të ndryeshëm e këtë e bëjnë me sa dijmë né për me i dhënë rëndësi loteris . . . gjë që komentuesit të «Shtypi-t» i duket çudi.

Me gjith këtë neve na shtýjnë edhe të tjera interesa mbi hjekjen e loteris ndër qarqe: Nji pjesë e popullit të ç' do krahine endë kujton at sistemin e vjetër të hjekjes së loteris

Mirë se kjoftë i ardhun prà libri i Prof. Luigj Shalës, shtypë me auktorizimin e kujdesin e Federatës Sportive, i cilli ká per qellim me perhapë e më bā qí të çmohet prej popullit sporti i të skijuemit tuj dhanë spjegime e rregulla praktike per ushtrimin e tij. Libri është i hartuem mirë, dahet në shëj per gjúhen e kullueme me të cillen ā shkruet, tuj pasë deri terminologjin krejt shqyp, e është i stolisun me «cliché»-ha qí i napiu sbukurim e e bajnë spjegimet krejtë të kuptueshme.

Auktorit pergzimet t' ona e librit urime per një të perhapun sá mē te madh e me fryt në popull, i cilli të mbërrijë kështu me kup-tue se sport nuk don me thanë vetem sport atletik i bām veç per me ndezë epshin e popullit shpesh edhe deri në fanatizem, por ká edhe sporte, qí mund t' ushtrohen prej kuejdo me dabi të madhe per permirësimin shndet-suer të popullit marë.

d. m. th. edhe të numrave të pa shitun! Pjesa tjetër që është informue me anën e shtypit i blënë biljetat prej se e din tashmā që ata të shitunat hiqen. Ndër né as 8000 vetë nuk i këndojnë gazetatat e prà janë shum ata që s' dijnë se ç' ka bāhet me rregullin e hjekjes së loteris.

Gazeta «Shtypi» thot se $\frac{3}{4}$ e biljetave të loteris shiten në Kryggytet e $\frac{1}{4}$ vatem shitet nepër qarqe d. m. th. neper nāndë Prefektura! Qé prà proporcioni pse po t' ishte ndryeshej 8 Prefekturat qí kanë shum fish mē tepër banorë se Tirana duhej që edhe loterija të shitej shum e shum fish mē tepër se në Qendër, kuerse në të vertetë kemi të kunderten siç e provon edhe vetë komentuesi. Pra qellimi i jonë që të hiqet loterija mē rradhë ndër qytete të ndryeshëm është per t'a forcue edhe mē mirë suksesin e loteris

* * *

Tashti të vijnë në një çeshtje tjetër që në n' artikullin t' onë nuk e kemi rrahë, por na dha shkas gazeta në fjalë.

Ç' i shtýni perpiluesat e rregullores mbi lloturin e Kryeqit të Kuq Shqiptar me qitë në qarkullim 12.000 numra biljetash të plota per ka 0.60 % Fr. a. dhe me i dhënë një kom-petencë komisionit t' administrimit të llotaris me shtue jo mē tepër se nga 500 copë biljeta për hjekje, kuerse edhe këta u mbarojshin 15 dit perpara hjekjes së loteris?! A nuk e kanë mendue pak se nëpunsat, puntorët etj. i marrin rrogat në mbarim ose në fillim të mbejtit tjetër dhe shum herë ndodhë se s' kanë të holla mbas gjysës së mbejtit dhe kështu detyrohen me mbetë pa biljeta prej se mungojnë deri mu në qendren e Kryeqit të Kuq!

Prà është krejt e rrsyeshme që Kryqi i Kuq t' a studjojnë këtë çeshtje me lehtë shitjen e biljetave deri me 14 të mbejtit ndër qarqe e në qytetin që do të hiqet loterija t' a lejojnë shitjen deri në gjysën e ditës së datës 15. Numrat e pa shitura nga qarqet mund të komunikohen telegrafisht qytetit ku do të hjeket loterija dhe kështu dergimi i këtyne për në Qendër, ndjek posten. Nga këjo rrjedh se nuk ká asnjë arsye që të mufizohet numri 12.500 i biljetave, por këto të shtohen në maksimum si mbas prova që kanë m' u bā persa muej e vjet rresht. Këtë e thomi për të miren e Insti-

tutit të Kryqit Kuq, dhe për të mos mbetë pa bileta klientat.

Në rasë se këjo s' ka mundësi për arsye na të pa dijtuna prej nesh, atëherë Kryqit të Kuq i mbetet porsa të mbarohen biljetat, me hjekë loterisë para afatit të caktuem në mënyrë që të mundet — si në Francë — m' u hjekë 13 herë në vitë për të perfitue edhe një muej. E, në rasë se edhe këjo është e pa muejtun, kuer të mbarohen së shitunit biletat e hjekjes së parë dhe para se hjeket loterija, atëherë të qiten në shitje biljetat e hjekjes së muejit t' ardhshëm.

S' do t' ishte keq sikuer nder në t' u bante propagandë ndër tregtar për blemjen e një sasisje të konsiderueshme të biljetave për t' i përdorë për reklama tregtije tue i dhanë seicillit klient të drejtën e $\frac{1}{10}$ ose më tepër të biljetave që kanë me fitue dy numrat e parë. Këjo pjesë e numrit, mund të zavendosihet nder kupona të dytë t' aprovuem nga Zyra e Loterisë duke marrë shenimet përkatse për ç' do eventualitet. [Tregtarët, klientave të vet që shpenzojnë mbi 10 Fr. ari mund t' u apin këtë të drejtë këtyne.

Lusim që Qendra e Kryqit të Kuq, t' a studjojnë çështjen e shtimit të numrave të loterisë, të shitjes së tyre sa më shumë dhe të hjekjes së loterisë edhe nder qarqe e cilla besojmë se me anën e shtypit ka m' e çfaqë mendimin e vet që është më kompetente se kush do tjetër.

Le të shpresojmë pra nga Drejtor' i Përgjithshëm i Kryqit të Kuq Z. Haxhi Shkoza se këtë çështje me plot randësi s' ka për t' a lënë me kaluar në heshtje.

SHKODRANI

(Sh. R.) Artikulli i mëparshëm i lexuesit t' onë duket se e ka nervozue pak (po bëhet e dyta herë . . .) redaktorin e "Shtypit", i cili shkruen: "s' koka shqyp-tarësh, aq ka edhe mejtime për ç' do punë". Natyrisht, kuptohet prej vëdit, se nder të gjitha këto mejtime, ajo i "Shtypit" është doemos gjithmonë i pagabueshem . . .

Në na duket perkundra, se s' ka më fort të rrahën çështjet kulturalë nder në, aq më tepër diktohet e del në shesh rruga e drejtë e ç' do punë. E çështjes së loterisë, e cilla në ç' do shtet formon një burim t' ardhurash me randësi, na duket se a mirë t' i kushtohet një studjim i imtë, qyshë se ka nisë me zgjue një interesim kaq të haptë në popullin marrë. Mungesa e biljetave të kerkueme me nxitim prej blësave këdo, është një e mbetë

qi lypet shdukë me doemos. E të shitunit e shmice më të madhe të biljetave vetem në kryeqytet, a s' është një shëj i kjarët se një gjë analoge do të ndodhte edhe nder Prefektura tjera, po t' u hiqte edhe këtu loterija? (Sa për Nënprefektura edhe në na duket një gjë e tepërme) Të mendojmë se nuk është kot që p. sh. n' Itali, loterija hiqet nder tet qytete të ndryshme. Sido kjoftë na duket se çështjes i do kushtue pak më tepër serjozitet, e jo m' e shikjue ashtu "prej s' naltit teposhtë", sikurse ban Zotni "Shtypit".

Kreth rrugës së Tyrbes Drishtit

Banorët e Qytetit të Shkodrës për me dashitë e me kaluar ndonji ditë pushimi, mjerisht nuk kanë as katundesh që ka fatin me pasë p. sh. Korça Vithkuqin, Voskopojen, Dardhen etj. e pr' s' kanë se ku t' argtohen më mirë se në Shirokë, në kështjellin Rozafat, në Gurë të Zi e në Bardhej (që ky i fundit është pronë e qytetarve).

Mirë-po Shkodra nuk mund të mjaftojnë me këto vënde. Si traditë ka pasë me vizitue tyrben e Drishtit (afër kështjellit historik: Drishti) ku disa lagje të qytetit në ç' do vjetë kanë shkue dhe kanë kaluar ditën në këtë vend të bukur ku shtrihen për bukuri male, pëmë, fusha e atje larg edhe Liqëni i Shkodrës me at pamje madhshtore.

Një pamje e Tyrbes së Drishtit prej s' largut
Me këtë rasë duhet të permendim se rreth tyrbes së Drishtit e krahinës së Postribës ka shkruar në revistën «Cirka» artikuj të vlefshëm Z. Hashim Koplikaj, mësues, i cili kohën e pushimit t' a ka kushtue pershkrimit të vëdit

Sikuer të gjithë mësuesat të bájshin studime rreth vendit ku kryejn misionin e vet dhe këta t' i botojnë, pa tjetër janë për t' u admirue.

Mjerisht këjo tyrbe ndodhet në një vend që s' ka komunikacion. Porsa të çajshë me automobil rrugen 4-5 km. që kalon përmes Fushës së Shtojit dhe të mbërrishë te ura karakteristike e Mesit, kalon edhe dy km. nëpër rrugën principale për në Prekal e cila shkon për midis maleve të Dukagjinit. Rruga e Tyrbes është në një kodër e butë dhe s' bāhet një km. prej rrugës principale.

Do t' ishte mirë që t' urdhnohet nga Prefektura, Komuna e Postribës për godin e kësaj copë rruge e cila kryehet me pak puntorë komunal. Turistat atēherē do të kenë rasen me vizitue me automobil si *uren e Mesit, Habibej, tyrben e Drishtit* dhe aty prauē edhe të mbetunat e kështjellit të Drishtit.

Po shpresojmë . . .

Flamurt Kombtar shumë shtrëjt!

Sikurse dihet shitja e flamurve nga āna e Qeveris i āst lānē Kryqit të Kuq tue u caktue edhe çmimi i tyne si mbas masave.

Mjerisht tue mos kēnē shumica e popullit në gjendje me blē flamujt e mdhaj, āst kēnē shterngue ose mā mirē me thānē shterngohet me blē një flamur të vogël; prandej āst mirē që kompetentēt t' a marrin në studim kēt çeshtje në mēndyrē qī nderiesat nder dit festash kombtare mos të pajisen me flamuj të vogël tue lānē kēshtū një pershtypje voglije e vorfniye.

Zojushēs Marija Paluca

Duam zānin t' ānd në pllaka të gramafonit.

Aty kētu ndigjojmē shpesh e shpesh kāngēt e artistēs s' onē Zojushēs Tefta Tashko që ka kēndue nder diske gramafoni. Shum kush āst ambjentue në melodin e kēsajē dhe si pa dashtë ndigjohen pasimet e kāngve të saja, porsa t' i çfaqet rasa.

Miro-po, ata që kanë ndigjue kāngēt shkodrāne e kosovare t' artistes Zojushēs Marije Paluca, s' mund t' i ndijnē kuer dojnē, tue qenē se këta mungojnē mbassi s' janë kēndue në ndonji pllakē që kēshtu melodija e sajē e *amēl, e kjarē e prekse*, të ndigjohet.

Do t' i lutemi pra Zojushēs Paluca që të kēndojnē ndër pllaka gramafoni njato kāngē shqipe qī kā kēndue nder rasa të ndryshme dhe këta të shperndahen sa mā parē për me muejt kēshtu me zavendsue disa kāngē shkodrane aqē të bukura e me kuptim por që në pllakat e deri sōdshme harmoninat e tyne të vrasin veshin.

SHKODRANI

Vepra të mira që zhduken

Në Shkodër u suprimue kursi i zunkthave!

Kursi i zunkthave për thurje karrigash etj. që kje hapē prej P. T. Ministris s' Ekonomis Kombētare, në kohen mā të volitshme u mbyll pāpritmas tue lānē me mjeshtri të pa plotsueme shum djelm të qytetit t' onē që e paten ndjekē kēt kurs me aqē āndje.

Kējo mjeshtri pa dyshim do të siellte fitime mbassi populli i jonē ka pasē fillue që prej kohet m' e ndi kēt nevojē e cilla u kujtue se u plotsue me hapjen e kētij kursit.

Āst për t' u shenue se një pjesē e djelmnis shkodrāne pat ndi një entuzjazēm të madh për mēsimin e kēsaj zanātē, saqi e provojnē kerkesat e shumta që i janë kēnē dergue Ministris kompetente për pranim në kēt kurs.

Në një kohē kuer Qeverija āst kah bān propoganden mā të madhe e me vend për m'e prirē rinin në mjeshtрина të ndryshme, pa pritē e pa kujtue fiket kursi i pari i një industrie.

Mbassi shkakun e mbylljes së kētij kursi s' jemi në gjendje m' e dijtē, s' na mbetet tjetër, veç me ç' faqē keq-ardhjen t' onē.

M. z.

Leter nga Kryqyteti

Tirana a duhet të ketē tramvajē?

Zgjanimi dhe shtimi i popullsis s' Kryegjytetit, lēn për t' u dishrue për një tramvajē.

Karrocat që sōd ekzistojnē merrinse kryejn një sherbim të rregullt, mjerisht janë mjaft shtrējt sidomos në mote të tēgja.

Sikuer Qeverija me Bashkin e Kryegjytetit të hyejn në marrveditje me shoqin konçesionare t' elektrikut S. I. T. A. për ngrehjen e dy-tri vijave kryesore të tramvajave me nderlidhje të dytā do t' i kinte bā një sherbim të math publikut te cilla nuk i ishte dhimbēt grosi, gjysa apo leka me udhtue me tramvajē.

Korrispondenti

Sh. R. Ankimi që bān lexuesi āst me vend. Gjyktē i Tiranes, njāmend qī nuk āst i madh, por ēst mjaft hapē ēndihet nevoja e njëj mjetit komunikim na i lirē. Vetem se ngrehja e njëj tramvaji elektrik kā shpenzime relativisht të mēdhaja, kurse 2-3 autobusa bishin me e plotsue kēt nevojē e të vūemit e tyne në qarkullim e të mbajtunit e tyne kishin me kēnē pūē shum mā e kollajshme e mā e fjeshtë.

FLETA FËMNORE

Çka thotë një i . . . seksit të fort

Konditat që kerkohen prej një vajzës së sotëshme për martesë

Zojusha e Qytetit:

A e sheh se nuk jam ma ajo që dikur e rrethueme prej një avullijet të neltë, rrishe tue qindisë pajen teme nen hijen e freskët të një bajamit! kam perparue! jam e lirë! shetis kah të due! kam krye dhe shkollen, kam mësue si duhet të veshet një vajzë e grue modernë! di të baj ballo nder të gjitha melodinat! e pra, si e tillë, ti o djalë i dashtun duhet ta dish se po të martohesh me mue, duhet të mos merzisish shetinat, petkat e kundrat lloj-llojshe që më nevojiten, bojnat e kuqe për buzët e holla të mijat, tualetet, etj. etj. e natyrisht dhe nder shetina e ballo ti duhet të jesh gadi ma ma ba qefin sa herë që të me pelqejn me shkue, dhe unë për shperblim të këtyne shpenzimeve, defrimeve, etj. etj. do të sjell me vedit perveç pajes që prindja do të ma blejnë edhe një sasi të mirë napuljonash! pra mendoju mirë para se të martohesh me mue! se mandej nuk të shkon puna mirë!

Djali, vet me vedit: po çë dreqi po më duhet me i hij këtyne telasheve që kjo i kerkon!

po a nuk-asht ma mirë të rri rahat! dhe Zojushes i thotë me një buz-qeshje -

Adio! të mirë u pashim!

Sokolesha e Maleve:

Unë jam po ajo që kam kenë dhe në kohën e Lekës! gjithmon kam punue e vuejt krah për krah me burrë e vëllazën të mij, ashtu jam edhe sot! nuk kerkoj llukse e miradina, kerkoj dashtnin e burrit e të robve të tij, i jam gadi me punue krahas me ta, shpenzimet që ke me pasë me mue janë fare të pakta! krye vjetit në të daltë me mi ble një palë opanga llastikut do ta di për nderë, pra o djalë i maleve mos u tremb prej martesës që do të bajm se ma fort se një grue do të më kësh të thuesh një vëlla të dytë që me dashtnin e vetë asht gadi me marr pjesë nder të gjitha gëzimet e idhnimit, vujtjet e deri me dhanë dhe jeten krah për krah me ty!

Djali, pa frigë i jep doren Sokoles së maleve e i thotë: «bashkimin t' onë vetem shatka me e nda»!

BE-QARI.

Dromca historiye Carducci . . . analfabet

Gjindej një ditë në salë të zyres postare të gjytetit Bologna poeti i madh i Italis Carducci, kurr po i avitet një katundar, që njat herë kishte marrë një leter të porositun prej asajë zyre, e po i lutet poetit, të cillin nuk e njifte se kush ishte, me i a lexue.

Carducci, me shumë njerzi, desht me e kondendue, por letra ishte e shkrueme aq keq, sa i u desht, para se të fillojë leximin, me u mundue me i diktue fjalët. Porse katundari kishte ngut e, merzitë, i a hjek letren prej dore tue i thanë:

— Ti të më diftoshe qyshë në fillim se nuk din me lexue me sá dij un, pse kështu nuk po biershim kohë as ti as vetë! . . .

Pikturimi i vshtirëshem

Një piktorit në nám e në zâ i u paraqit një ditë një nieri që dote pikturën e grues së vet, por që të i a qitte krejt njashtu si është.

— Punë e kollajtë - pergjegji piktori.

— Jo fort zotni — i a priti ai tjetri — se do t' a dijshe se grueja e ëme është e pá gojë qyshë prej të lëmes, e un dishroj që t' i shifet në pikturë këjo mungesë.

Piktori ndej pak si në mundim e mandej u zotnue se kishte për të i a çue dishirin në vend. E njimend, kurr i a priti pikturën, ai mbet krejt i knaqur pse, pse që piktura ishte grueja e tij në vend, që kishte pikturue në gojë të sajë një pelhurë të vogël marimake.

Mosha e kontit Grammont

Luigi XIV pvette një ditë Zot. de Seulis sá vjetër mujte me kenë konti Grammont që ishte aty për një por që nuk dote me diftue mosha e vet. De Seulis pergjegji:

— Madhëni un kam tetëdhjetëtrij vjet, konti thani se un të kën njaq, mbasi kemi xanë bashkë.

— Zotni de Seulis e ká gabim — i a priti konti — se as un as ai s' kemi xanë kurr.

KËSHILLI I MJEKUT

Per nanat e reja

Hygjenija e lkurës. - Fëmijë t' uej keni per t' a pá tash e tash tue ndrrue fëtyrë: herë tue u kuqë herë tue u zbé, jose tue u djersë... Janë tanë helme qi i siellen mbë lkurë... Asht si me e lye me një bojë lkuren e tij tash e tash... Porse lkura ká nevojë më kënë e lirëshme, me marrë frymë, me tretë sekrecio-net, ndyesinat, toksinet, njashit si bân goja, hunda, eshket e zorra. Me ndalue këta të tre-tun është gjithnji si me mbajtë në trup t' i fëmís elementa të damshem: djersë, prodhues prej avullimit të trupit, leskre qi lën lkura, pluhun qi lën ajri, vesha, kontakti me objekte gjith-farësh. Me lanë në lkurë të fëmís tanë ket prodhim të perditëshem, pajadá i pertrijshem, është si me i dhanë një bojë helmuese.

Sapuni. - Nuk të bâhet me e pá një fëmí me flokë të shprishun, ndye fëtyret me pemë e sheqerua, sýt tanë gloç, duer të zhigatuna, thojt me të zí, kambët zdathë e me llom? E të knaqet syni kúr shef nieri një fëmí, edhe po s' kje i bukur, por qi asht i paster. Na nuk po duem këtú me persritë çka kemi thanë per-parandej per toalet pergjithsisht, as në mëndyrë të posaçme çka kemi folë per dliresí fëtyre, dhambës, etj. Por një fjalë per veglen kryesore të kësajë dliresí të pergjithshme: *Sapuni*. Sapuni punon vetë vetem me të vûeme, shkrijn undyrat e lkurës; është antisetik. Por keni per të perdorue sapun të bardhë, me sá ma pak erna; e kurr sapuna me bojë të zezë e të butë qi djegun e plasin lkuren.

Bajat e xeta. - Duhet me pritë së pakut dy orë mbas qi të ketë hanger fëmija, per me e shti me u lá. Me një termometer per me vroj-tue të xetit e ujit, siguronje qi temperatura të jetë má nalt se 32° por mos të kalojë 40°. Mos e leni fëmín në bajë má teper se 20 de-kika. Me kënë se ká lkuren të kuqun e qi ndijn djegëcim, me i shtue ujit të bajës një kil pluhun orizi, me kenë se ká djersen me erë të keqe, me qitë n' ujë lang barishtes aromatike (per shembull, gr. 500 melisë, ment e thym; si të kenë vlue në nja 5 liter ujë per nja 5 de-kika). Mos e leni me dalë prej uji pá i vûe një herë sapun mirë, e mandej me e shí e me

ferkue mirë me pelhurë të terun.

Bajë deti e uji t' ambel. - Këto bajë të ftofta, edhe pse nuk lajn aq mirë sá bajët e xeta, kanë disá të mira tjera, kúr mos të shty-hen veç má teper se 10 dekika: së parit ndijn nieri si një të thithun: një kotrakejon lkure, por mandej ndodhë një reakejon një këthim gjaku kah lkura, një të ndijme të kandëshme të xeti, një të marrun frymë má i hapët e má i kollaj-shem. Këto të mira janë edhe má të ndijshme në dét, kú krypa bân atë efektin e vet, kú ta-llazi është si një ferkim i trupit, kú dielli së mrâmi plotson të mirat e veprimt t' ujit. Vëni oroe veç këta: fëmijt nervoza ase artritikë nuk duhen çue nder bája të detit.

Kapela. - A duhet me i lanë fëmijt me krye zblue? A por duhet me u vûe një kapelë, një casquette a çdo mblojë tjetër?... An-tarët e njanit a të tjetrit mendim harrojnë atë tjalën e moçme qi thotë se «në mjedis rrin vir-tyti». Per me dijt si me u prû në ket çashtje dy punë duhen marrë para sysh: klima e stina në njanë anë, e qindresa e trupit të fëmís në tjetren anë. Në kjoftë se është marrí me e shter-ngue fëmín me ndëjë me kapelë në krye prej nadjes e deri në mramje, nuk është as fort urti me e lanë me krye zblue në pishë të diellit, ase në shí, ase në ftoftë të madh. Mos t' vëm në rrezik fëmijt me marrë një kongjestion prej së xetit ase prej së ftoftit.

Fricjonet. - Në kje se ujët e xët lán má mirë, ujët e ftoftë asht má i shí detëshem edhe nuk shkakton plasaritje në lkurë si ujët e xët. Porse, haj u perdorne niani haj tjetri gjithmori mbas të lamit do të ndjekun një frikë një ferkim i fuqishem, tue e bâmë forcë me një peshqirë pelhure të iger. Ky ferkim shqoqë çka do qi ká mbetë në lkurë bân të veprojë má mirë cirkulacione e i ep fëmís me të shpejtë një të ndijme mirë kufijt e orcet. Këta po e thomi per ferkime të të terun - pá perdorue lanje. Per ferkime të lagta - me alkohol, me raki, një Cologne, etj. Kishim me thanë se rallë qi bájne mirë, pse këto lanje menjihërë fhithën prej lkurës e mund të shkaktojn një të helma-tisun në trup të njomë.

Doktori i shpís

Novelë

Roja e Kufinit

Tesh sá dit qi moti kishte fillue t' eger-sohej. Shina të pá práme filluen të bijn, të percjellun ka 'i herë me breshen. Të ftoftit vjen gjithnji tue u shtue. Acarimi bahet dhe mâ i eger. Me një fjalë, natyre këthehet në dimen. Bora flokë-flokë ást tuej rá, malet fillojnë të zbardhohen dhe mâ në fund të mlohen me borë.

Në këto male aty këtu shifen lloj-lloj gjurmë egersinash dhe shpendësh të cillët, të shternguemë prejé úje dalin të kerkojnë ndo'i prë.

Jemi në Bjeshkët e Shkodres. Nder ato male të thepisuna, kú një të rrëshqitun kambet, i thotë nieri vedit lamtumirë, atje jetojnë disá njerz. Nji shpí e tyne e vogel a por mâ mirë të thueshë një kasollë e vogel, ást banesa e tyne. Per rreth nuk shifet kurgjá, pse shpijat të tjera, janë lerg perveç t' atyne gjurmave qi permendem.

Hapet dera e kasollës. Del një nieri i veshun me petka ushtarit e i merthyemë me kapotë mâ së mirit: në krab mban një pushkë; rrypin e mbushun me fyshekë e ká njeshë n' í. Fëtyra e tij, një fëtyrë serioze, kú tregon karakterin e tij të ngultë per një ideal; një trup i ndrejtë e i bâshem të paraqet fëtyren e një Shqyptarit të flakët dhe të besës. Ky ást «Roja e Kufinit».

Me hapa të kadalëshem fillon me i u njitë një mali kú do të ndrojnë rojen. Bora gjithnji bite, një erë e murrllâni e bâshin të shkretin ushtár të mos mund t' ecte. Një të rrëshqitun kambet dhe 2-3 metra në teposhte. Persëri i ep vedit dhe tek e mramja mërrijti në vendin e rojes. Një pershndetje ushtarake të rregullt. Disá fjalë shndrruenë njëni me tjetrin, kú u kuptue se i diftote vendin se deri kú kishte per t' a rujtë. Një pershndetje e dytë ushtarake e u nëdanë. Njëni muer teposhten per t' a bashkue me shokë, dhe tjetri mbet vetem per të krye detyren kú ja kishin ngarkue.

Kadal-kadalë terri fillon e shtríhet gjithkah. Bora gjithnji bjen pá pushim dhe tuej e

shtue të ramit mâ teper. Era, murrllâni dhe acarimi nuk rrijnë të qetë. Me gjithkëte ushtari rojtar nuk frigohet prejé tyne por me hapa të matun e të kadalëshem ecë herë në një vend e herë në një tjetër, tuej e krye mâ s' mirit detyren e shëjt të veten. Por, që, se pá pritmas ndalet, ndienë disá hapa si të humbun; por jo, egercinat qi pá prá kalojnë, shkaktuenë ket zhurmë.

Persëri filloi t' ecte. Kufini kishte me të vertetë një roje.

Një terr i math ishte çfaqë në të tanë at vend. Nuk u shifte me shti gishtat në sy. Ush-tari gjithnji me sy të hapët, dhe kuendoherë në vemendje të ndo një levizjes sá do të vogel, ishte pështetë në një shkrep. Kuer qe, ndienë disá kambë të cillat vinë tuej u ndigjue dhe mâ afer. Çohet në kambë me pushkë në dorë per zjarm dhe me një zâ të rrebët thotë: ndal! Dy pushkë njëna mbas tjetres i dhanë gjegje. Si ushtar i mësuemë në të tilla raste, hidhet mbas shkrepit. Një luftim filloi ndermjet të tyene.

Kontrabandistat kishin gjetë rastin mâ të favorshem per të bâ kontrabandë; por nuk e kuptoshin se besa e dhanun nga ushtari ást e pá thyeshme. Dhe kështu gjetë kundërshtim mâ të math se e mëndojshtin.

Luftimi vazhdote gjithnji. Shokët e tij me 'i herë rendëne në vend per t' i ndihmue. Por para se me ardhë ato, ushtari i flaket merr një plumb në gjoks dhe bjen i varruemë. Në ket rastë kontrabandistat mujtne me ikë, por pá e çue qullimin e tyne në vend.

Në një mëndvyrë vetëtime, sikurse mos t' ishte ajo kohë aq e ngët, muerne perpjeten shokët e tij per t' a ndihmue në luftim, por kuer mërrijtne, luftimi kishte pushue; dhe kuer u avitne pane të lamë në gjak ushtarin besnik. të cillit mbas pak kohe një akullim i a mloi kurrin e tij.

Flutur e detyrës.

KOLË P. KIRI

NE HIJE TE ROZAFATIT

Martesa e së bijës së Konsulit të pergjithshem të Mbretnis Italjane në Shkoder

Të merkuren me 22 vûni kunorë zojushë Lina e bija e Zotni Komendator Salvator Meloni, Konsul i Pergjithëshem i Mbretnis t' Italis, me Zot. Dr. Antonio Meloni.

E perkohëshmjia e jonë «Cirka» i paraqet Zotni Komendator Melonit pergëzimet e urimet më të perzemerta per martuemt e rí.

Kremtime e çfaqje

Të dielen, me 12, dy shoqniua të djelmënis shkodrane, shoqnija «Antoniane» e shoqnija «Don Bosco» kanë kremtue pervjetorin e themelimit të tyne. Atë ditë kanë pritë vizita, qi sympatizuesat të shumtë kanë dashtë me u bâ per me u paraqitë pergëzimet e veta. Në ket rasë, një natë para, shoqnija «Don Bosco» ká çfaqë një komedí ase një «bocet» — si ká dashtë me e thirrë auktori — në tri akte me titull «Nipat e Pashko Tanuzit». Komedija e perpilueme me karakter të dalluem per setcillen vehtje, kje luejt shum bukur prej amatorëvet. U dá në shëj sidomos Ton Koka në personen e Pashko Tanuzit, qi pat rasë në ket komedí me bâ të spikasë në mëndyrë mâ të kjartë talentin e vet. Fjala artist është fjalë e madhe, por kúr një amator, me fjeshtësí loje, pá u hjedhë, pá bertitë, pá u dukë se don me bâ me qeshë, por vetem me theksime të lehta në shprehje, me karikatura jo të teprueme, me shprehina fëtyre porsá të theksueme, me *nuanca*-a, të mrrijë me xjerrë, një gaz, jo perdhuani, por spontan prej një publikut në mjes të cillit gjindeshin edhe asish qi kanë pá perjashta tue luejtë artista të mëdhaj, fjalën artist né na duket se i pershtatet e e meriton ai djalë. Në ket komedí ká luejt pjesen e protagonistit, të njëj plakut, shkodranë i moçem më brendavekë, e mund të mëndohet se vetem n'at pjesë e n'at veshë ká zotsí dallimi. Por këqyrni një herë ket plak. Kah mëndon e parashton knaqen qi do të ndijë e provojë kúr t'a rrethojnë një tubë fëmi, ai qi s' ká pasë kurr fëmi rreth vedit, prúhet e ká shprehje qi e bájne të duket «matuf» e këjo ligshti e tija është ajo qi të xier gazin. Por këjo ligshti muqdet me kënë në çdo plak, në dashtë të jetë

veshë me brendavekë, në dashtë «alla franca», në dashtë të jetë plak i kohes së moçme, në dashtë i kohes së soçme. Koka, në personen e «Pashko Tanuzit» ká shprehë mâ së miri ligshtin e marrín e njëj plakut, tue e vûe në karikaturë per bukurí. Naser, në një komedí tjetër, kishte me mujtë me bâ të spikasë një karikaturë tjetër, mbasi e ká në natyrë me e shprehë në mëndyrë të kandshme ligshtín e nierit, çfaretdo qi këjo të jetë. Vesha, brendavekë, tanuzi e tjera të Pashko Tanuzit né na duken se janë kënë per të krejt punë të dyta. Këtë e thomi per me e shtye qi të losë edhe pjesë tjera e mos të kufizohet vetem n'at vehtje. Mendojmë se gjithnji ká per të dalë mirë. Kishem me dishrue qi këto prirje të natyrëshme, aty kú janë, të lavrohen sá mâ fort, per me mujtë me pasë edhe na në Shqypni një grup amatorash t' aftë per çfaqje teatrore. E ndijm fort nevojen.

Shkolla e gjytetit lagje «Perash»

Per me kremtue njizet vjetorin e themelimit të kësajë shkolle, shkolla mikste e lagjes Perash shvilloi, të dielen mbas dite me 12, një manifestim gjiniko — sportiv qi nxanësar kishin pergatitun per ket rasë.

Moren pjesë n'adistim të këtij manifestimi Zot. Prefekti edhe auktoritete tjera të vendit.

Çfaqjet e ndryshme kjene të shkurtat por të gjitha terhjekëse, e kjene ndjekë me vëmendje e me andje prej publikut të shumtë. Qindresa, dishiplina e cena spikaten neper ket çfaqje të këtyne xansavet — dielmë varza — pergatitë mâ së miri prej trupit mësonuer e të zellshmit drejtorit të kësajë shkolle Zot. Et-hem Osmanit.

Këjo shkollë është mikste e në garat qi u shvilluen mueren pë së djelmë varza bashkarisht, të cillat per fuqi e shpëthtësi trupi nuk mbeten mrapa moshës të vet. T'a bifton puna qi në të dâme të çmimëve të fëtyre nder këto gara — çmimë qi zot. Prefekti dau si mbaroi çfaqja — një numër të mirë prej tyne mueren edhe varzat.

Perveç kësajë ishte pergatitë edhe një ekspozitë punë dorë të ndryshme, kú publiku mujt me konsultue perparimin e shkollës edhe në ket degë, e qi u ep nderë fëmive xanësar, ashtu edhe mësuesavet e mësuesevet per drejtim e organizim të mbarë të kësajë ekspozitë

Per me largue të keq

Lina ishte e fejueme per Palushin e per me i dftue se sá fort e kishte per zëmer, u mundote me i a diktue tanë mendimet e dishiret e tija.

— A din se mramë — i tha ai një ditë — kam kalue këndeji pari prej mjesnatet? M' a han mendja se ti n' at kohë do të jësh kënd në kokerr të gjumit e nuk jë kujtue per kallim t' em.

— Mos thuej, more Palush! — fshani Lina tue u kuqë në fëtyrë. Mue enë s' më kishte marrë gjumi e menjherë e kam njoftë kamben t' ande . . .

Palushi nuk bāni zā, por u vrā pak në fëtyrë. Shkaku pse Palushi kishte pasë kalue mbë kāl.

Nji katundarë, me smundje veshësh, shkoi m' u këqyrë te nji specialist në nji gjytet të madh.

— Lypet me bā nji operacion — i tha mjeku mbas qi e këqyri mirë, edhe i diftoi se sá do të shpenzote.

Katundari duel tue bā at hesapin e vet e mbasi pau se nuk i dilte e hoq mys atë punë. Si këthei në katund i a diftoi punën mjekut të katundit qi e këshilloj t' i paraqitej prap mbas nja disā ditsh atij specialistit, por në kohë kūr shikjon të vorfnit n' ambulancë, edhe të veshej keq. E ashtū bani. Kūr i erdh radha, mjeku e shikjoi, pak si per ngut, edhe i shkroi disā bare, voj bajamash etj.

— Kë per t' a qitë pikë pikë në vesh e ké per t' u shndoshë.

— Po mue më kanë thanë se është nevoja e nji operacionit . . .

— Thuej atij qi të ká thanë kështu se është shtasë!

Katundari u rujt fort mos m' i kunder-shtue.

— Më falni se po ju tham, zotni doktor, por mue më duket se më keni marrë teper kūr paç Lecin t' eme me frúthë.

— Po thoni teper, zojë? A dini se kam ardhë jo mē pak se njizetepesë herë në shpí t' uej per me e pá?

— E dij, e dij, por duhet vūe oroe se Le-ci i a ká njitë frúthin të gjith fëmijvet të shkollës, e ká vjeftë mos më e shikjue me mue.

Nji shi i madh i papritun xū nji ditë gjinden rrugës.

Disā vetë ishin grumbullue nen nji derë tue pritë deri qi të pushojë. Nder këta edhe nji katundar zot tokësh e nji hamall. Hamalli s' bāte tjetër veç tue turfullue e tue ankue per atë shí. Katundari i thotë:

— Po pse po ankohe? A din ti se shiu në ket kohë është ar per bereqet? Shiu në prill gjith hire . . .

— Po un nuk kam mjellë bereqet në shpinë t' eme! — i a pret hamalli.

Nji prestare shkon në derë të nji klientes së vet. I a çilë sherbtorja.

— A është zoja ketū? — pvetë prestarja.

— Jo, ká dalë — pergjegjë sherbtorja.

— Po çka don me thanë kejo punë, tash dhet herë qi vi e nuk e gjëjë kurr në shpí. Po pse bān prá gjith ato petka?

— Per me dalë, moj loce! — i a pret me të shpejtë sherbtorja.

Ndermjet të dy fejuemve.

— Po më vjen mjaft zór me të thanë. por baba i em ká bjerrë shum nder këto muej. kaq shum sá nuk i mēmbetë kurrja.

— Jo, moj, kurrjā, mos thuej kurrjā!

— Po besa kurrjā, të bāj bé se s' ká mē kurrjā.

— Jo jo, dicka i ká mbetë — i a bān djali në mendyrë të prēm. — I ké mbetë ti. Nuk jam kurr kaq zemërgurë qi me e lanë pá t'v. Thuej n' emen t' em se zemra e gjanë e enja më letyron mos me i a marrë atë pakicë qi pat lshue në dorë t' eme.

Pronár: GJON UJKA

Drejtuer pergjegjës: CUK SIMONI

Shpita botuese «CIRKA»

Drejtimi: «CIRKA» Shkoder

= SHTYPUN NË SHTYPSHKROJEN «ORA E SHKODRËS» — SHKODËR =

Bleni të gjithë librin e Z. Salih Vuçiternit

PIKLA T' ARTA HEROIZM!

nga

*JETA E MBRETIT DHE E NANES
MBRETNESHË*

Çmimi: 2 Lek copa

Kerkoni vetëm te Z. Ndrek Kaçulini në Shko-
dër e në Librarinë «VENUS» në Tiranë.

Pulla Shqypnëjet

ashtu edhe

Pare të vjetëra

blej prej të gjitha llojeve

ZEF PRENDUSHI

SHKODER

B o n M a r c h é

Magazina "Bon Marché,, (rruga Washington,
kundrejt Lulishtës Popullore) siguron klientat,
se artikujt e vet modern i kanë jashta çdo kon-
kurrence.

Nji vizitë e Juej kanë me mjaftue për me
Ju dhanë prova të besueshme.

Çmime të preme.

YMER SAKIKU & SHQK.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARILETI"
SHKODER (2018)

Nji robe Mëndafshi, Leshi, Rayn-i e tjera, pastrohe
vetem mirë me “SUPER SAPUN POGU,
Për tualetin t’Uej përdorni përherë Sapunin “VENUS,, POGU

*BIBLIOTEKA PUBLIKE
“MARIN BARLETI”
SHKODER (2018)*